

วัสดุปรองที่เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยง *Cubaris murina* Brandt, 1833 (Isopoda: Armadillidae) ในห้องปฏิบัติการ

Optimal Bedding for Laboratory Culturing of *Cubaris murina* Brandt, 1833 (Isopoda: Armadillidae)

ชครียา รุ่งระวี^{1*}

กรอร วงษ์กำแหง²

อภิสิทธิ์ ทิพย์อักษร³

Chakriya Rungrawi^{1*}

Koraon Wongkamhaeng²

Apisit Thipaksorn³

ภาควิชาสัตววิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900 ประเทศไทย

Department of Zoology, Kasetsart University, Bangkok 10900, Thailand

*Corresponding author. E-mail: Chakriya.r@ku.th

รับเรื่อง: 1 กุมภาพันธ์ 2566

รับลงพิมพ์: 4 เมษายน 2566

ตีพิมพ์: 31 พฤษภาคม 2566

บทคัดย่อ

ไอโซพอดสกุล *Cubaris* เป็นสกุลที่พบในเอเชียเขตร้อน ในธรรมชาติมีหน้าที่เป็นผู้ย่อยสลาย ในปัจจุบันสกุล *Cubaris* ถูกเพาะขยายพันธุ์เนื่องจากมีลักษณะและสีที่หลากหลาย การทดลองนี้ทำการศึกษาอัตราการรอดชีวิตของ *Cubaris murina* Brandt, 1833 ที่ถูกเลี้ยงในวัสดุปรองที่แตกต่างกัน 5 ประเภท ได้แก่ ดินพีทมอส ทรายทิวซึ่ดหน้า สแฟกนัมมอส ฟองน้ำสังเคราะห์ และใบไม้แห้ง เพื่อหาแนวโน้มว่าวัสดุปรองประเภทใดที่มีความเหมาะสมที่สุด โดยในแต่ละวัสดุปรองได้ทำการเลี้ยงไอโซพอดประเภทละ 10 ตัว และทำการจดบันทึกข้อมูลทุกวันติดต่อกันเป็นเวลา 60 วัน ผลที่ได้จากการทดลองพบว่าวัสดุปรองที่มีอัตราการรอดชีวิตสูงสุดคือใบไม้แห้ง ทรายทิวซึ่ดหน้า ฟองน้ำสังเคราะห์ ดินพีทมอส และสแฟกนัมมอส ตามลำดับ โดยการรอดชีวิตขึ้นอยู่กับปัจจัยเช่น ความชื้น การถ่ายเทของอากาศ การกักเก็บของเสีย และการกินวัสดุปรอง ดังนั้นวัสดุปรองชนิดใบไม้แห้งจึงมีแนวโน้มเหมาะสมที่สุด

คำสำคัญ ไอโซพอด ผู้ย่อยสลาย อัตราการมีชีวิตรอด

Abstract

The isopods of the genus *Cubaris* are common in tropical Asia. They play an important role in the ecosystem as a decomposer. The *Cubaris* spp. are bred as pets due to their diversity in shape and color. This experiment examines the survival rates of *Cubaris murina* rearing in five different bedding, i.e., peat moss, facial tissues, sphagnum moss, polyester sponge, and dry leaves, to examine the trend of optimal bedding for rearing the isopod. Each bedding type contained ten isopods, and the data was collected daily for sixty days. The result revealed that the appropriate bedding with the highest survival rates were dry leaves, facial tissues, polyester sponges, peat moss, and sphagnum moss. Survival of isopods depends on factors such as humidity, air circulation, waste containment, and eating bedding material. Therefore, dry leaves are trend to the most optimal bedding.

KEYWORDS: isopod, decomposer, survival rate

คำนำ

ไอโซพอดสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ถูกจัดอยู่ใน Phylum Arthropoda, Subphylum Crustacea เป็นสิ่งมีชีวิตกลุ่มใหญ่ พบได้ทั่วโลกซึ่งจะอาศัยอยู่ทั้งในน้ำและบนบก ชนิดที่มีการค้นพบและจัดบันทึกส่วนมากจะอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำเค็มพบมากกว่า 4,000 ชนิด สำหรับไอโซพอดสกุล *Cubaris* ถูกตั้งชื่อโดย Brandt (1833) มีจำนวนมากกว่า 70 ชนิด เป็นไอโซพอดชนิดที่อาศัยอยู่บนบก มักอยู่ใต้ขอนไม้ผุบางชนิดขุดดิน ในธรรมชาติจะถือว่าเป็นผู้ย่อยสลาย (Taiti, 2014) เป็นสัตว์ที่ชอบความชื้นสูงแต่ไม่ชอบพื้นที่เปียกและมีพฤติกรรมออกหากินในเวลากลางคืนและเมื่อเจอผู้ล่าจะขุดตัวเป็นลูกบอลคล้ายกิ่งคือกระสุนพระอินทร์ (Taiti, 2013)

Cubaris murina เป็นหนึ่งในไอโซพอดบกที่มีบรรพบุรุษอาศัยอยู่ในน้ำ จึงมีการพัฒนาโครงสร้างต่าง ๆ เพื่อกักเก็บความชุ่มชื้น ได้แก่ เปลือกชั้นนอกที่สามารถดูดซึมน้ำได้ บริเวณส่วนช่องท้องที่สามารถดูดน้ำจาก

ดินได้ และระบบน้ำในร่างกายที่พัฒนาเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการควบคุมอุณหภูมิและการจับของเสียในร่างกายโดยการกักเก็บน้ำที่เส้นเลือดฝอย ระบบตัวนำของเส้นเลือดฝอยช่วยเปลี่ยนของเสียในโตรเจนเป็นแอมโมเนีย (Hornung, 2011) โดยความชื้นที่เหมาะสมที่ *Cubaris murina* สามารถมีชีวิตได้คือ 60-90 เปอร์เซ็นต์ (Waloff, 1941)

ไอโซพอดสกุล *Cubaris murina* มีลักษณะของแผ่นหน้าผาก (frontal lamina) ที่ไม่อยู่เหนือจุดกลางขอด หนวด (antenna) มีลักษณะเรียวยาว แผ่นตัวด้านหลังเรียวยาว ลักษณะของ rugose หรือ tuberculate ไม่มีหนาม จุดเชื่อมต่อแผ่นหลัง epimera ที่ 1-6 ขอบด้านหลังทั้งหมดมีลักษณะโค้งมากหรือเล็กน้อย รอยต่อที่ 7 มีลักษณะตรงหรือโค้งเล็กน้อย epimera ที่ 1 บริเวณขอบด้านหลังจะมีลักษณะไม่แหงนและจะมีลักษณะ endolobe ขนาดเล็กแต่จะไม่ปรากฏทางด้านหลังและทำให้ไม่เกิดความต่อเนื่องลักษณะ endolobe ของ epimera ที่ 2 ไม่ยื่นออกมานอก epimera ลักษณะจุดเชื่อมต่อแผ่นหลังมี

ความยาว 0.2–0.25 เพอริออน ปล้องที่เชื่อมติดกับหาง (pleotelson) จะมีลักษณะที่ขนานหรือคอคด (Figure 1) (Lillemets, 2002) โดยที่ในระยะ

เจริญพันธุ์ตัวเมียจะมีไข่ ส่วนตัวผู้สร้างกึ่งหรือ pleopod 2 คู่แรก จะเปลี่ยนรูปร่างไปเพื่อสร้างอวัยวะถ่ายสุจิ (Figure 2) (Niemeyer, 2007)

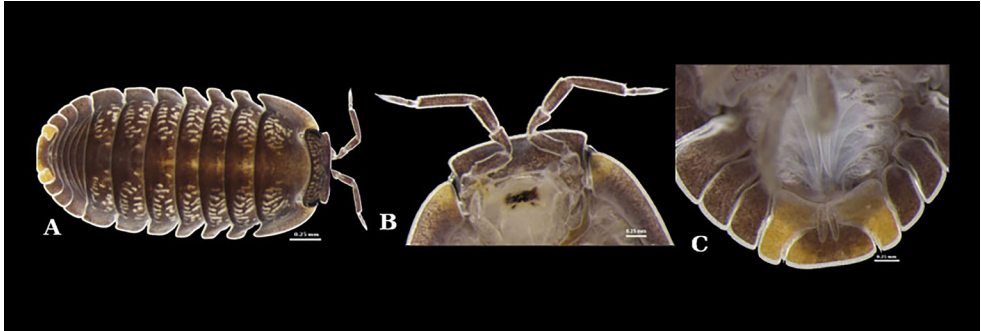

Figure 1. *Cubaris murina*; (A) dorsal view, (B) antennae and mouthparts, (C) ventral view, pleotelson and uropods.

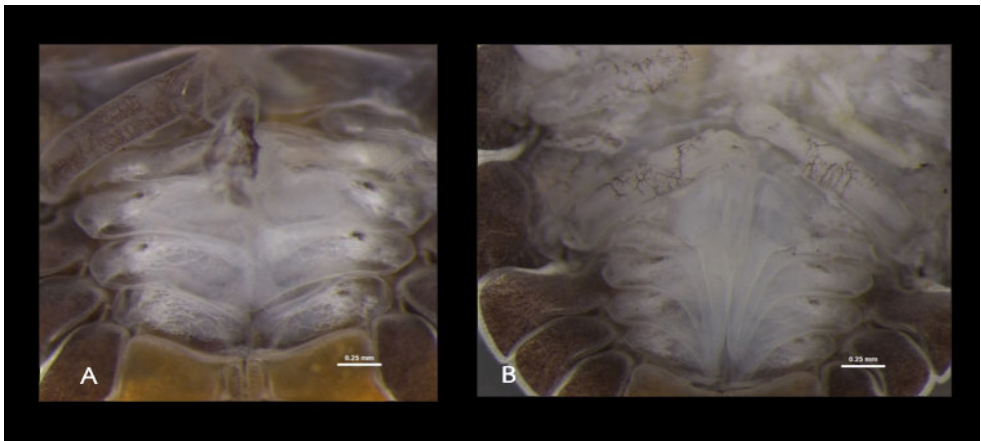

Figure 2. *Cubaris murina* reproductive organ; (A) Female, (B) Male.

จากข้อมูลของ Global Biodiversity Information Facility (Boyko, 2008) เริ่มเก็บข้อมูลการกระจายของ *Cubaris murina* ตั้งแต่ปีค.ศ. 1850 จนถึงปัจจุบัน พบว่ามีการกระจายพันธุ์ในเขตบริเวณเขตนี้โอโทรปิก, อินโดมาลาชาและนีอาร์กติกมากที่สุด (Figure 3) และยังมีรายงานพบการกระจายบ้างในเขตแอฟโฟรโทรปิกและออสเตรเลีย (Figure 4)

ในปัจจุบันไอโซพอดสกุล *Cubaris* ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการนำมาเป็นสัตว์

เลี้ยง เนื่องจากมีสีลำตัวที่สวยงาม ค่อนข้างเลี้ยงง่าย ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงน้อย และบางชนิดยังสามารถเลี้ยงร่วมกับสัตว์ชนิดอื่นเพื่อเป็นระบบนิเวศในธรรมชาติ โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้ย่อยสลายเศษไม้ ในการทดลองนี้ทางผู้วิจัยเลือกใช้ไอโซพอดชนิด *Cubaris murina* ในการทดสอบศึกษาเกี่ยวกับวัสดุปลูกที่เหมาะสมเพื่อตรวจสอบว่าไอโซพอดสกุลนี้มีแนวโน้มที่จะสามารถเจริญเติบโตอยู่รอดได้ดีในวัสดุปลูกชนิดใดมากที่สุด

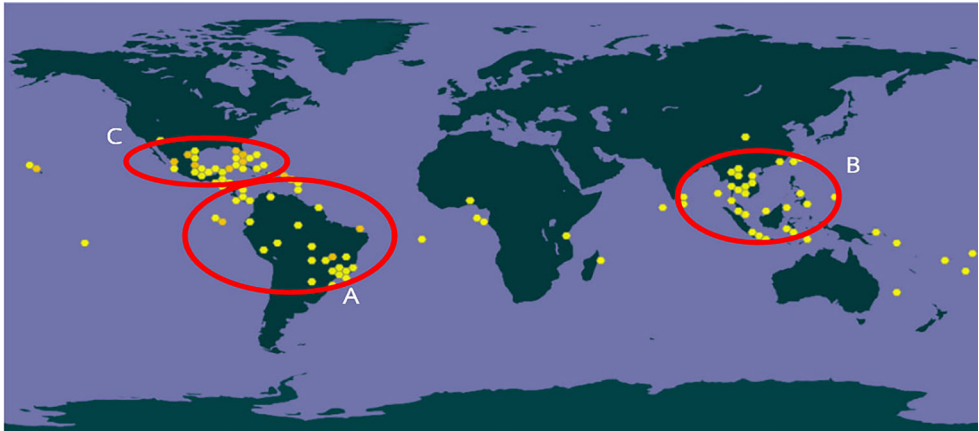

Figure 3. The distribution of *Cubaris murina*; (A) Neotropic, (B) Indomalaya, (C) Nearctic (Boyko, 2008).

Figure 4. The distribution of *Cubaris murina*; (A) Afrotropic, (B) Australasia. (Boyko, 2008).

อุปกรณ์และวิธีการ

1. อุปกรณ์

- 1.1 กล่องพลาสติกขนาด 18x27x11 เซนติเมตร 1 กล่อง
- 1.2 กระปุกพลาสติกขนาด 8.5x7.5 เซนติเมตร 5 กระปุก
- 1.3 อาหารสำเร็จรูป (ปลาป่น+ ไม้ป่น)
- 1.4 วัสดุปุ๋ยมอส
 - 1.4.1 ดินพีทมอส

- 1.4.2 สแฟกนัมมอส
- 1.4.3 ทรายทึบสำหรับเช็ดหน้า
- 1.4.4 ฟองน้ำสังเคราะห์
- 1.4.5 ไข่ ไม้แห้ง

2. วิธีการ

ในการทดลองจะใช้วัสดุปุ๋ยมอสทั้งหมด 5 ชนิด ได้แก่ ดินพีทมอส, สแฟกนัมมอส, ทรายทึบสำหรับเช็ดหน้า, ฟองน้ำสังเคราะห์ และ ไข่ ไม้แห้ง (Figure 5) ซึ่งจำนวนที่เหมาะสมต่อ

พื้นที่เลี้ยงขนาด 260 ลูกบาศก์เซนติเมตร คือ 6-12 ตัว (Niemeyer, 2007) วัสดุรองจะถูกนำไปใส่ลงในกระปุกพลาสติกขนาด 8.5x7.5 เซนติเมตร แสดงดังภาพที่ และ *Cubaris murina* ทั้งหมด 50 ตัวจะถูกแยกใส่ในกระปุก กระปุกละ 10 ตัว ในแต่ละวันจะมีการฉีดพ่นด้วยน้ำเพื่อเพิ่มความชื้นเลี้ยงที่อุณหภูมิห้องโดยทุกกระปุกจะไม่ปิดฝา และถูกรวมกันในกล่องพลาสติกมีฝาปิด ขนาด 18x27x11 เซนติเมตร มีการเจาะรูที่ฝากล่องเพื่อให้มีอากาศถ่ายเท การใส่กระปุกเลี้ยงรวมกันเพื่อควบคุมสิ่งแวดล้อมให้เหมือนกัน และมีการใส่เครื่องวัดความชื้นลงในกล่องพลาสติกเพื่อควบคุมให้ความชื้นอยู่ในช่วง 60-70 เปอร์เซ็นต์ มีการให้อาหารสำเร็จรูปที่เป็นปลาป่นผสมไม้ป่นวันเว้นวัน วันละครั้งและมีการเปลี่ยนอาหารทุก 2 วัน เพื่อป้องกันการเกิดเชื้อราจากอาหาร

และทำความสะอาดวัสดุรองอาทิตย์ละครั้ง กลุ่มการทดลองแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้
 กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ใช้ดินพีทมอส
 กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ใช้สแฟกนัมมอส
 กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ใช้กระดาษทิชชูสำหรับเช็ดหน้า
 กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ใช้ฟองน้ำสังเคราะห์
 กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มที่ใช้ใบไม้แห้ง

ผลการทดลองจะทำการจดบันทึกจำนวนตัวที่รอดชีวิตซึ่งจะบันทึกทุกวันเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 60 วัน และจะนำค่าที่ได้ไปคำนวณด้วยวิธีทางสถิติดังสูตร

$$\text{อัตราการรอดชีวิต (\%)} = \frac{\text{จำนวนไอโซพอดที่รอด}}{\text{จำนวนไอโซพอดเริ่มต้น}} \times 100$$

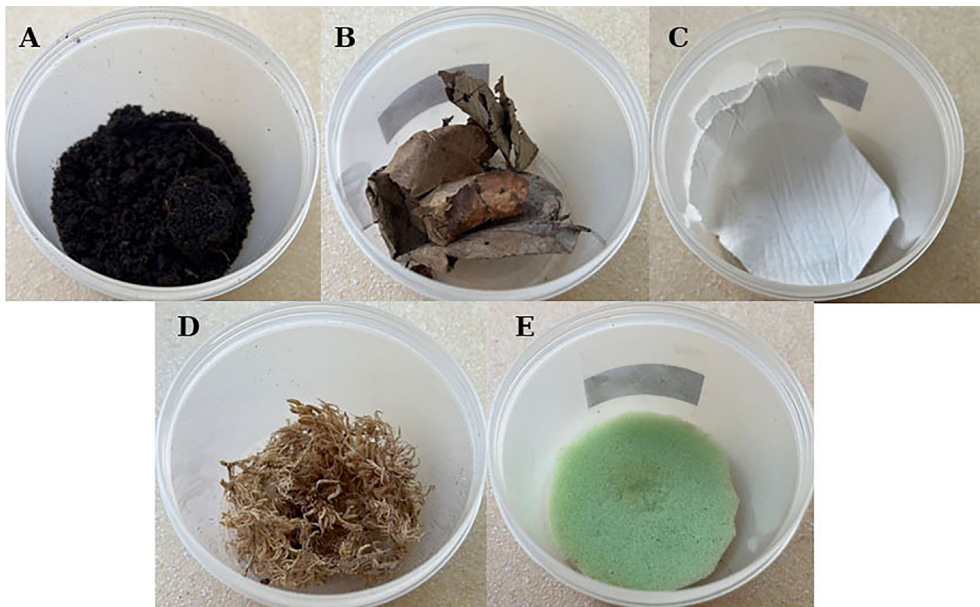

Figure 5. The type of bedding; (A) Peat mosses, (B) Facial tissues, (C) Sphagnum mosses, (D) Polyester sponge, and (E) Dry leaves.

ผลและวิจารณ์ผล

วัสดุปรองที่เหมาะสมต่อการอยู่รอดของ *Cubaris murina* จากระยะเวลาทำการทดลอง 60 วัน ผลการทดลองพบว่าวัสดุปรองชนิดใบไม้แห้งมีอัตราการรอดชีวิตสูงถึง 60% ต่อมาเป็นกระดาษทิชชูเช็ดหน้าที่มีอัตราการรอดชีวิต 50% ส่วนฟองน้ำสังเคราะห์ ดินพีทมอส และสแฟกนัมมอสจะมีอัตราการรอดชีวิตเท่ากับที่ 40%

จาก Figure 6 แสดงถึงจำนวนไอโซพอดที่ค่อย ๆ ลดลงในแต่ละวัสดุปรอง ซึ่งวัสดุปรองทั้ง 5 ชนิด มีความสามารถในการกักเก็บความชื้นที่แตกต่างกัน วัสดุปรองชนิดใบไม้แห้งมีอัตราการรอดชีวิตสูงสุดอาจเป็นเพราะสามารถถ่ายเทอากาศได้ดี ในขณะที่ดินพีทมอสและสแฟกนัมมอสเมื่อมีการฉีดน้ำจะทำให้มีความหนาแน่นสูงอากาศไม่สามารถถ่ายเทผ่านได้ดี โดยเฉพาะวัสดุปรองชนิดสแฟกนัมมอสถึงแม้ว่าจะกักเก็บความชื้นได้สูงกว่าวัสดุปรองชนิดอื่น จึงให้

สามารถกักเก็บของเสียได้สูงเช่นกัน นอกจากนี้จากการสังเกตพบว่าวัสดุปรองทั้ง 5 ชนิด มีร่องรอยของการกัดแทะจึงสันนิษฐานได้ว่าไอโซพอดมีการกินวัสดุปรองเข้าไป ด้วยพฤติกรรมนี้วัสดุปรองที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติจึงไม่มีสารอาหารต่อไอโซพอด

อย่างไรก็ตามไอโซพอดที่กินอาหารปนเปื้อนอนุภาคไมโครพลาสติกสามารถอยู่รอดได้ถ้าได้รับสารอาหารที่จำเป็นเพียงพอต่อการดำรงชีวิต (Korez, 2019) แต่เนื่องจากการทดลองนี้อยู่ในสภาวะปิดและจำกัดพื้นที่ ทำให้ไอโซพอดไม่สามารถออกไปหาอาหารที่มีสารอาหารที่เหมาะสมได้ ฟองน้ำสังเคราะห์จึงไม่เหมาะต่อการใช้เป็นวัสดุปรองและถึงแม้จะมีอัตราการรอดชีวิตเท่ากับดินพีทมอสและสแฟกนัมมอสใน 60 วันของการทดลอง แต่หากเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้ยาวนานขึ้น ฟองน้ำสังเคราะห์อาจมีอัตราการรอดชีวิตที่ลดลง เนื่องจากวัสดุปรองชนิดอื่นมาจากธรรมชาติและมีสารอาหารในตัว เช่น สแฟกนัมมอส (Hájek and Adamec, 2009)

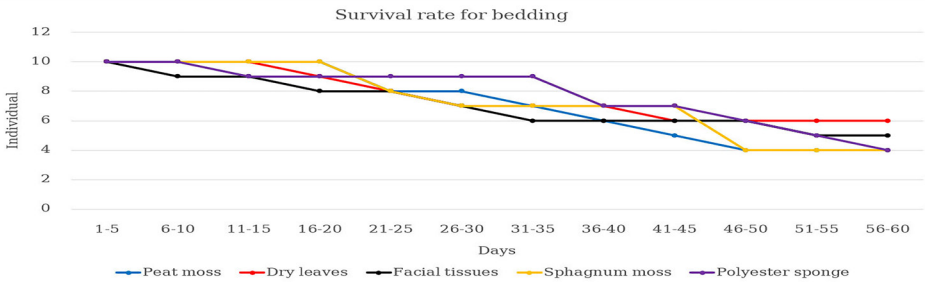

Figure 6. Graph showing the decrease number of *Cubaris murina*.

สรุป

จากการทดลองนี้ให้ผลสรุปได้ว่าวัสดุปรองชนิดที่มีความเหมาะสมต่อการอยู่รอดของ *Cubaris murina* มากที่สุดเนื่องจากมีอัตราการรอดชีวิตสูงสุดคือ ใบไม้แห้ง

ข้อเสนอแนะ

งานทดลองชิ้นนี้ยังไม่ได้ออกแบบการทดลองเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นเพื่อดูแนวโน้มผลที่ได้จากการใช้วัสดุปรองเท่านั้น ดังนั้นการศึกษาในเรื่อง

ความเหมาะสมของวัสดุปูรองจะให้ผลที่ถูกต้อง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ควรจะมีการออกแบบระเบียบวิธีการวิจัยการทดลองเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในอนาคต

คำนิยาม

งานวิจัยการศึกษาเกี่ยวกับชนิดวัสดุปูรองที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วได้ชื่อของ *Cubaris murina* ได้รับการสนับสนุนจากภาควิชาสัตววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และทุนสนับสนุนการทำวิจัยระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มก. ประจำปีการศึกษา 2565 (Undergraduate Research Matching Fund: URMF)

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

Boyko, c.B., N.L. Bruce, K.A. Hadfield, K.L. Merin, Y. Ota, G.C.B. Poore, S. Taiti, S. 2008. World Marine, Freshwater and Terrestrial Isopod Crustaceans database. *Cubaris murina* Brandt, 1833. Accessed through: **World Register of Marine Species** Downloaded from <https://www.marinespecies.org/aphia.php?p=taxdetails&id=260023> on 29 January 2023.

Hájek T, Adamec L (2009) Mineral nutrient economy in competing species of Sphagnum mosses. **Ecol Res** 24: 291–302.

Hornung, E. 2010. Evolutionary adaptation of onis-

cidean isopods to terrestrial life: Structure, physiology and behavior. **Terrestrial Arthropod Reviews** 4(2): 95–130.

Korez, L., R. Gutow and Saborowski. 2019. Feeding and digestion of the marine isopod *Idotea emarginata* challenged by poor food quality and microplastics. **Comparative Biochemistry and Physiology**, Part C: Toxicology & Pharmacology 226, 108586.

Lillemets, B. and G.D.F. Willson. 2006. Armadillidae (Crustacea: Isopoda) from Lord Howe Island: New Taxa and Biogeography. **Records of the Australian Museum** 54 (1): 71–98.

Niemeyer, J.C., V.C. Santos, P.B. Araújo and E.M. da Silva. 2007. Reproduction of *Cubaris murina* (Crustacea: Isopoda) under laboratory conditions and its use in ecotoxicity tests. **Brazilian journal of biology** 69 (1): 137–42.

Taiti, S. 2013. Morphology, biogeography, and ecology of the family Armadillidae (Crustacea, Oniscidea). **Israel Journal of Zoology** 44 (3): 291–301

Taiti, S. 2014. New subterranean Armadillidae (Crustacea, Isopoda, Oniscidea) from Western Australia. **Tropical Zoology** 27 (4): 153–165.

Waloff, N. 1941. The mechanisms of humidity reaction of terrestrial isopods. **The Journal of Experimental Biology** 18 (2): 115–135.